

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 י' ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

לפני הרכב כבוד השופטים:

סארי ג'יוסי [אב"ד]

חננאל שרעבי

שושנה שטמר, שופטת עמיתה

בעניין הקטינים

1. ד' י' יליד 12.12.**.

2. י' י' ילידת 12.12.**.

ובעניין:
המערערת

ק' י' ת"ז *****
ע"י ב"כ עוה"ד ד. לידרמן ו/או עוה"ד ד. דור

נגד

המשיב

א' י' ת"ז *****
ע"י ב"כ עוה"ד ש. גורן

1

פסק-דין

2

3

השופט סארי ג'יוסי

4

1. ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בחיפה (כב' השופטת שלי אייזנברג) מיום 19.7.2017 בתמ"ש 41679-10-13 (תביעה רכושית) ובתמ"ש 41700-10-13 (תביעה למזונות קטינים). המערערת והמשיב, בני זוג לשעבר, אשר ניהלו תקופה של שנים, חיי זוגיות ללא נישואין, ובהמשך נישאו זל"ז כדמו"י. לצדדים שני ילדים משותפים, הם הקטינים שבכותרת.

9

2. המערערת מבקשת להשיג, בעיקרו של דבר, על דחיית תביעתה לשיתוף ספציפי בנכסי המקרקעין הרשומים על שם המשיב, שחלקם נרכשו בעת שהצדדים היו ידועים בציבור וחלקם לאחר נישואיהם.

12

דחיית התביעה התבססה על הסכם שנכרת בין הצדדים בסמוך לאחר היכרותם ועובר לנישואיהם, אף שלא הובא לאישורה של אינסטנציה מוסמכת, כמו גם על התרשמות בית משפט קמא כי הצדדים התנהלו בהפרדה רכושית מהלך חייהם המשותפים, גם בעת שהיו ידועים בציבור וגם בחיי הנישואין.

16

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

1

2

כמו כן מבקשת המערערת להשיג על גובה הפיצוי שנפסק לטובתה, בגין ביטול הרשות להתגורר באחת מדירות המגורים שבבעלות המשיב וכן על גובה מזונות הקטינים, לאור פערי ההשתכרות הקיימים בינה לבין המשיב.

5

6

עובדות רלוונטיות ורקע בתמצית

7

8

3. הצדדים הינם יהודים אשר ניהלו מערכת יחסים זוגית משנת 1996 ונישאו זל"ז כדמו"י ביום 2010. ** לצדדים נולדו שני ילדים, ד' ו- י', ילידי 2012. ** הקטינים נולדו בהליך פונדקאות מתרומת ביצית ומזרעו של המשיב. ביום 24.9.2013 ניתן לטובת המערערת צו הורות כלפי הקטינים (תמ"ש 46019-11-11).

9

10

11

12

יוער, כי למשיב שלושה ילדים נוספים שהינם בגירים, שניים מנישואיו הראשונים וילדה נוספת שנולדה לו מחוץ לנישואין.

14

15

16

4. עובר לנישואיהם ערכו הצדדים הסכם בכתב אשר הסדיר חלק מהעניינים הרכשיים שבין הצדדים. ההסכם נעדר תאריך, אולם בית משפט קמא קבע כי הוא נחתם בשנת 1997 בסמוך לאחר היכרותם. כאמור, ההסכם לא הובא לפני ערכאה מוסמכת לשם אישורו בין היתר על פי חוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973 (להלן: "חוק יחסי ממון").

18

19

20

21

מפאת חשיבות ההסכם, יובאו הוראותיו בשלמות:

22

23

"1. מוסכם על שני הצדדים כי ק' ב' ד' מעוניינת לגור בביתו של י' א' ברחוב ***** ** קרית *****.

24

25

2. שני הצדדים מסכימים שק' תכנס לגור בבית הנ"ל ללא תשלום שב"ד בין היום ובין בעתיד אך עם השתתפות בתשלומי הארנונה המים הביוב החשמל והטלפון בגין המגורים בבית. כל זאת בתנאי שלא י' לא יגרם שום נזק בגין תביעה כלשהי לבעלות או לזכויות כלשהם (לרבות זכות מגורים בבית), על בית זה או על נכסים שישנם בבעלותו או שיהיו בעתיד בבעלותו או שהם רשומים על שמו של א' י' או שיהיו רשומים על שמו בלא שום תלות במשך הזמן שק' תגור בבית זה, ובלי שום תלות בכל עניין או דבר כלשהו.

31

32

3. מוסכם בזאת כי כל תביעה שתוגש ע"י ק' ב' ד' לזכויות כלשהם על נכסים ששייכים לא' י' או שמוזכרים בסעיף 2, תהיה בטלה ומבוטלת על סמך הסכם זה. במידה ותוגש

33

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 י' ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

1 אי פעם דרישה או תביעה מהסוג הנ"ל, מוסכם בזה כי התובעת ק' ב' ד' תפצה את א' י'
2 במלוא סכום התביעה וכן בפיצויים על פי החוק וכן התביעה תבוטל על ידה.
3 מאידך מוסכם בזאת כי לק' ב' ד' לא יגרם שום נזק בגין תביעה על נכסים שירשמו על
4 שמה או נכסים שנמצאים בבעלותה או שיהיו בבעלותה ואם תוגש תביעה לזכויות על
5 נכסים אלו, תפוצה ק' ב' ד' ע"י א' י' במלוא סכום התביעה וכן בפיצויים לפי החוק.
6 4. מוסכם בזאת כי כל מה שנמצא בבית ברחוב ***** ** כולל הבית עצמו, לצורך הסכם
7 זה שייך לא' י' בלבד ובבעלותו המלאה בלבד, וזאת למעט בגדי נשים, כלי מיטה, צלחות
8 ומגבות".

9
10 5. בבעלות המשיב מספר נכסי מקרקעין – שלוש דירות ומגרש, אשר נרכשו במועדים שונים
11 והרשומים על שמו:

12
13 א. דירה בקרית ***** אשר נרכשה בשנת 1994 ללא הלוואת משכנתא. בדירה זו
14 התגוררו הצדדים בשנים 1997-2006, עובר לנישואיהם (להלן: "דירת מ").

15 ב. דירה ב***** ** אשר נרכשה בשנת 1997, בה לא התגוררו הצדדים מעולם. לא
16 נלקחה הלוואת משכנתא עבור רכישתה, ודמי השכירות שהתקבלו מדירה זו הועברו
17 לחשבון הבנק של המשיב (להלן: "דירת פ").

18 ג. דירה בקרית ****, אשר נרכשה בשנת 2005. בית משפט קמא קבע כי דירה זו
19 נרכשה מכספי מכירה של דירה ב***** שנרכשה על-ידי המשיב טרם היכרות הצדדים,
20 ללא הלוואת משכנתא. בדירה זו התגוררו הצדדים בשנים 2006-2014, כאשר בשנת 2010
21 נישאו הצדדים ובשנת 2013 נולדו ילדיהם (להלן: "דירת ח").

22 ד. מגרש ב***** **** שנרכש על-ידי המשיב במהלך תקופת נישואי הצדדים (בין שנת
23 2010 לשנת 2011).

פסק דינו של בית משפט קמא:

24
25
26
27 6. בית משפט קמא בחן האם יש בעובדה, כי הצדדים נישאו ללא שמצאו לנכון לאשר
28 ההסכם בפני הערכאה המוסמכת, כדי לשלול את תוקפו של ההסכם.
29

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 'י ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

- 1 .7. על פי בית משפט קמא, הפסיקה יצרה חריג לכלל השולל תוקפו של הסכם כזה,
2 שבאמצעותו ניתן להכיר בו אף שלא אושר, מקום בו הצדדים להסכם נהגו הלכה למעשה
3 בהתאם לכללים הקבועים בו.
4
- 5 מאחר שבית משפט קמא מצא, כי הצדדים נהגו בהפרדה רכושית מוחלטת, כמצוות
6 ההסכם, נקבע כי המערערת מושתקת מכוח עיקרון וחובת תום הלב מלטעון להיעדר תוקף
7 להוראותיו.
8
- 9 .8. וביתר פירוט; בית משפט קמא ציין כי מהתשתית הראייתית שהונחה בפניו עלה שלאורך
10 כל שנות חייהם המשותפות של הצדדים, עובר לנישואין ולאחריהם, הם המשיכו לפעול לפי
11 הוראות ההסכם, ולא שינו בהתנהגותם את הוראותיו.
12
- 13 נקבע כי הצדדים בחרו להחיל על עצמם משטר של הפרדה רכושית מוחלטת, לפיו
14 למערערת לא תהא כל זכות בנכסי המשיב, בין אם מדובר בנכסים שהיו בבעלותו עובר למערכת
15 יחסי הצדדים, ובין אם מדובר בנכסים שנתקבלו מאוחר יותר.
16
- 17 על כן קבע בית משפט קמא כי ההסכם שריר ומחייב, אף אם לא אושר, זאת כאמור מכוח
18 עקרון תום הלב ומחמת מניעות.
19
- 20 .9. על אף שבית משפט קמא מצא כי ההסכם בין הצדדים שומט את הקרקע תחת קיום
21 כוונת שיתוף כללית, הוא הוסיף ובחן, למעלה מן הצורך, את טענות המערערת לזכויות שקמו לה
22 במרוצת השנים בנכסי המקרקעין של המשיב, מכוח שיתוף ספציפי.
23
- 24 במסגרת בחינתו זו ציין בית משפט קמא, כי לפי סעיף 5(א) לחוק יחסי ממון, הנחת
25 המוצא היא, כי נכס המצוי בבעלותו של אחד מבני הזוג אינו נכלל במסת הנכסים במסגרת הסדר
26 איזון המשאבים. עם זאת סעיף זה אינו מונע יצירת שיתוף ספציפי מכוח הדין הכללי, והדברים
27 אמורים גם על נכס "חיצוני" שנרכש על ידי אחד מבני הזוג טרם הנישואין.
28
- 29 .10. על פי בית משפט קמא, לצורך בחינת שיתוף בנכס ספציפי יש לבחון את כוונת הצדדים,
30 משך הנישואין, אינטרס ההסתמכות, המצג שהציג האחד בפני השני, והציפייה הלגיטימית של כל
31 אחד מהם.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 'י ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

- 1 בית משפט קמא הדגיש כי נטל ההוכחה מוטל על המערערת, כמתחייב מן הכלל הראייתי
2 "המוציא מחברו עליו הראיה", מאחר והדירות לגביהן היא טוענת לשיתוף ספציפי רשומות על
3 שם המשיב.
4
- 5 11. בית משפט קמא ציין כי הדירה בקרית ***** נרכשה בשנת 1994, עובר להיכרותם של
6 הצדדים, מכספי המשיב וללא נטילת הלוואת משכנתא, והיא רשומה על שמו. בהמשך ציין כי לא
7 הונחה כל תשתית ראייתית שיכולה להעיד על כוונה ליצירת שיתוף כלכלי בין הצדדים.
8
- 9 עוד הפנה בית משפט קמא לחקירתה של המערערת במסגרתה הודתה כי היא הבינה
10 וידעה שלא הייתה למשיב כל כוונת שיתוף ביחס לדירה שבקרית ***** , וכי הוכח שהדירה הנ"ל
11 לא שופצה ולא בוצעו בה השקעות על ידי מי מהצדדים.
12
- 13 12. לעניין הדירה בקרית **** בה התגוררו הצדדים בשנים 2006 עד 2014, נקבע כי דירה זו
14 נרכשה בשנת 2005 מכספי מכירה של דירה ב***** שנרכשה ע"י המשיב טרם היכרות הצדדים ללא
15 נטילת הלוואת משכנתא, ועל כן מדובר אפוא בתחלוף של נכס.
16
- 17 13. בנוגע לדירה ב***** *** נקבע כי נרכשה בשנת 1997 טרם נישואי הצדדים והם מעולם לא
18 התגוררו בה. נקבע כי לא ניתן להתעלם מכוונת הצדדים שקבלה ביטוי בהסכם עליו חתמו, בדבר
19 הפרדה רכושית. כמו כן לא נלקחה הלוואת משכנתא למימון רכישת הדירה, ודמי השכירות
20 שנתקבלו מהדירה הועברו ישירות לחשבונו הפרטי של המשיב.
21
- 22 כמו כן קבע בית משפט קמא כי לא עלה בידי המערערת להוכיח מאמץ משותף ברכישת
23 הדירה, ואף לא היה באמתחתה מידע אודות רכישתה: באיזו שנה נרכשה, מאילו כספים ומה
24 הייתה התמורה ששולמה בגינה.
25
- 26 14. בכל הנוגע למגרש ב***** **** נקבע, כי הטענה בדבר זכויות בו הועלתה בעלמא, כאשר על
27 המערערת מוטל נטל הוכחתה, והיא אף לא פירטה מתי נרכש המגרש, מאילו כספים, ומה היה
28 מקורם. יתרה מכך, המערערת אף לא ציינה כי המגרש נרכש מכספים השייכים לה.
29
- 30 15. לאור כל האמור קבע בית משפט קמא, כי המערערת לא השקיעה מכספה באף אחד
31 מנכסי המשיב, לא ברכישתם ולא בהשבחתם, וכי התנהלותם של הצדדים לאחר חתימת ההסכם
32 מעידה על רצונם לשמור על הפרדה, או למצער, על רצון המשיב לשמור על הפרדה רכושית
33 והסכמת המערערת לכך.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 י' ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

- 1
2 עוד נקבע כי לא הוכח שלמערערת הייתה ציפייה לגיטימית במהלך החיים המשותפים
3 לקבל זכויות בנכסי המשיב, נוכח הלשון הברורה והמופרשת של ההסכם, ולא הוכחה כל כוונה
4 פוזיטיבית לשיתוף.
5
6 אם נרצה לסכם עד כאן בסוגיית השיתוף הספציפי, תביעת המערערת נדחתה משנקבע כי
7 אין זה המקרה להרחבת גבולותיה של דוקטרינת השיתוף הספציפי בנכס, וכי קביעה שונה תהווה
8 פגיעה באוטונומיית הרצון בעיצוב הקשר הזוגי בין הצדדים ואשר קיבל ביטוי הן בהסכם עליו
9 חתמו, והן בהתאם להתנהלותם לאורך השנים.
10
11 16. יחד עם זאת קבע בית משפט קמא כי נכון יהיה, משיקולים של עשיית דין צדק, להכפיף
12 את ביטול הרשות שניתנה למערערת להחזיק או להשתמש בדירת המגורים, בפסיקת פיצוי כספי
13 הולם לטובתה ובסך של 180,000 ₪, זאת גם בשל הרצון העז והמתמשך של המערערת להביא
14 ילדים משותפים לעולם וכניסתה להליך פונדקאות שבמימונו נשאה לבדה, כאשר מנגד, המשיב
15 שיפר מצבו הכלכלי ורכש נכסים רבים.
16
17 17. באשר לתביעת המערערת לפיצוי בגין שווי המוניטין אותו צבר המשיב במהלך החיים
18 המשותפים, נקבע כי היא לא נתמכה ולו בבדל של ראייה, וכי נדמה היה כי טענתה זו נזנחה
19 במסגרת הסיכומים, ועל כן היא נדחתה.
20
21 באופן דומה קבע בית משפט קמא, כי לאור אופיו של הקשר בין הצדדים והיעדר השיתוף
22 שאפיין את חייהם, אין לקבל טענת המערערת לשיתוף בזכויות סוציאליות טרם הנישואין
23 ובתקופה בה לא חיו בשיתוף כלכלי. עם זאת נקבע, כי הזכויות אותן צברו שני בני הזוג כתוצאה
24 מעבודתם הן משותפות, וזאת מיום הנישואין ועד ליום הגשת התביעה.
25
26 18. לעניין תביעת המזונות נקבע, כי בהתחשב בגילם של הקטינים, הרי שבהתאם לדין האישי
27 חלה על המשיב חובה אבסולוטית לשאת במזונותיהם ההכרחיים.
28
29 אומנם המשיב לא המציא דוחות מלאים מרואה חשבון שיכולים ללמד על גובה הכנסתו
30 המעודכנת לאחר כל הניכויים, אך ניכר כי קיימים פגרים משמעותיים בין יכולותיהם הכלכליות
31 של הצדדים: המשיב בעלים של נכסי מקרקעין רבים, משתכר מעל השכר הממוצע ולו חסכונית
32 כספיים, ואילו המערערת עובדת במשרה חלקית, נעדרת רכוש וחולה במחלה מורכבת המונעת
33 ממנה אופי תעסוקתי בטוח.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

1

2 בהקשר לאמור נכתב עוד, כי הצהרות וטענות המערערת בנוגע לצורכי הקטינים נטענו על
3 דרך ההרחבה ולא הוכחו באופן מלא.

4

5 על כן אמד בית משפט קמא את צורכי הקטינים על פי ניסיון החיים ויכולות הצדדים כפי
6 שהוכחו בפניו, תוך התחשבות בעובדה כי המשיב מקיים זמני שהות מצומצמים עם הקטינים.

7

8 בסופו של יום הוחלט כי המשיב ישלם לידי המערערת בגין מזונות סך של 2,500 ₪ לחודש
9 וביחד 5,000 ₪ עד הגיע כל אחד מהקטינים לגיל 18 או עד לסיום תיכון לפי המאוחר, ובתקופת
10 שירות חובה יעמוד הסכום על שליש בלבד.

11

12 עוד נקבע כי הצדדים יישאו בחלקים שווים ביניהם בהוצאות רפואיות חריגות, בהוצאות
13 חינוך ובכל הוצאה חריגה אחרת ובלבד ששניהם הסכימו עליה.

14

15 19. המערערת לא השלימה עם פסק דינו של בית משפט קמא והגישה את ערעורה זה המונח
16 לפנינו.

17

18 **טענות הצדדים**

19 20. **טענות המערערת בתמצית**

20 בשנת 1996 – בתחילת הקשר בין הצדדים וערב מעברם להתגורר בצוותא בדירה
21 בקריית *****, הם חתמו על הסכם כללי וגורף שנערך על ידי המשיב, ללא שניתן
22 למערערת ליווי או ייעוץ משפטי.

23

24 לטענת המערערת, טעה בית משפט קמא משלא פסק כי ההסכם בטל לאור
25 העובדה שלא אושר עם נישואי הצדדים, בהתאם להוראות סעיף 2 (א) לחוק יחסי ממון.

26

27 בהקשר זה מוסיפה המערערת וטוענת כי הצדדים לא צפו בעת חתימת ההסכם,
28 את מלוא קורות חייהם – החלטתם לבוא בברית הנישואין; טיפולי פוריות מפרכים;
29 הבאת ילדים בהליכי פונדקאות ורכישת נכסים רבים שלא אוזכרו בהסכם. ההסכם נערך
30 בצורה לאקונית, והוא "שותק" לגבי התפתחויות רבות ומהותיות במסגרת יחסי הצדדים.

31

32 כמו כן, לטענת המערערת, טעה בית משפט קמא כשהתבסס על הוראות סעיף
33 5(א)(3) לחוק יחסי ממון, בעת בחינת תוקף ההסכם. לדידה, סעיף זה מתייחס אך

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 י' ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

1 להסכם בכתב המחריג מאיזון המשאבים רכוש ספציפי, ואין מטרתו הסדרה כללית של
2 העניינים הרכושיים כמי שצופה פני עתיד, שאז יש להסדירו תחת סעיף 2(א) לחוק יחסי
3 ממון, תוך פנייה לקבלת אישור מהערכאה המתאימה.
4
5 המערערת הדגישה כי נשאה בכל ההוצאות הכרוכות בהליכי הפונדקאות לצורך
6 המטרה הנעלה של הבאת ילדים, וכי יש ליתן ביטוי טוב יותר לכל הפעולות אותן ביצעה
7 המבקשת במשק הבית ותמיכתה במשיב, וכי אלה אמורים לקבל ביטוי במסגרת האיזון
8 הכולל ולשם השגת חלוקה שוויונית.
9
10 עוד לטענת המערערת, יש לראות בנכסי הנדל"ן שהמשיב נהג לרכוש כחלק
11 מהעתודה הכלכלית של הצדדים, קרי חלק מהזכויות הסוציאליות שבהתאם לחוק יחסי
12 ממון יש לאזן את שוויון.
13
14 באשר לרישיון למגורים בדירת המשיב סבורה המערערת כי טעה בית משפט
15 קמא משפסק פיצוי כספי נמוך בגין אובדן רשות זו, וכי למצער היה עליו לפסוק לטובתה
16 סכום בגובה מחצית שווי הבית בקרית ****.
17
18 המערערת מוסיפה וטוענת כי טעה בית משפט קמא משלא מינה אקטואר ושמאי,
19 לשם בחינת ההתנהלות הכלכלית וההשקעות הפיננסיות של כל אחד מהצדדים. המשיב
20 לא המציא לבית המשפט אסמכתאות מלאות לגבי הכנסותיו, והיה על בית משפט קמא
21 למנות מומחים בעלי סמכויות חקירה לשם בירור וקביעת גובה הכנסותיו.
22
23 באשר למזונות שנפסקו טוענת המערערת כי שגה בית משפט קמא כשפסק סכומי
24 מזונות נמוכים, נוכח פערי ההשתכרות המשמעותיים בין הצדדים. באופן דומה שגה בית
25 משפט קמא משלא פסק את המזונות רטרואקטיבית החל מיום הגשת התביעה, וכן
26 משפסק כי ההוצאות הרפואיות והוצאות החינוך ישולמו על ידי הצדדים בחלקים שווים
27 מיום 1.8.2017.
28
29 עוד מלינה המערערת על אי פסיקת דמי טיפול לטובתה, כאשר הוצאות הטיפול
30 בילדים הקטינים מהווים חלק אינטגרלי ממזונות הילדים, לאור המאמץ הרב הנדרש
31 מהמערערת המטפלת בשני תאומים קטנים עם עזרה מינימאלית בלבד מצד המשיב.
32 לטענתה, רוב הנטל של גידול הילדים עומד לפתחה והדבר אמור לקבל ביטוי כספי
33 בדמות דמי טיפול.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

21. טענות המשיב:

לטענתו, פסק דינו של בית משפט קמא מנומק כדבעי, מבוסס על הוראות הדין והפסיקה ועל התשתית הראייתית שהוצגה בפניו, ולא נפלה במסגרתו כל טעות המצדיקה התערבות של ערכאת הערעור.

באשר לחוזה שנחתם בין הצדדים, זה מציין כי בין הצדדים יתקיים משטר של הפרדה רכושית מוחלטת ללא כל כוונת שיתוף, וכך הם פעלו גם לאחר נישואיהם. עובדה היא שלאחר שהמשרד בו עבדה המערערת נסגר והיא קיבלה כספי תגמולים המגיעים לסך של מאות אלפי שקלים, המשיב לא ביקש לקבל זכויות באותם הסכומים.

לטענת המשיב, המערערת הייתה יכולה לרכוש דירה מהכספים שקיבלה ממקום עבודתה כפיצויים בתוספת 180,000 ₪ אותם פסק לה בית משפט קמא.

המשיב מדגיש כי בית משפט קמא לא קבע שההסכם תקף מכוח סעיף 5(א) לחוק יחסי ממון אלא רק ציין את הוראות החוק והתייחסות הפסיקה לכך. לטענתו, צדק בית משפט קמא משקבע שההסכם תקף מכוח חובת תום הלב, ומטעמי מניעות לאור משטר ההפרדה הרכושית לפיה נהגו הצדדים.

עוד ביקש המשיב להדגיש כי בטרם החלו הצדדים בהליך הפונדקאות, הוא הבהיר למערערת כי הסכמתו להבאת ילדים לעולם, מותנית בכך שהצדדים יגורו בבית משותף ושהילדים יגדלו במסגרת משפחתית. אלא שבפועל, לאחר שהמשיב אישר את צו ההורות, המערערת עזבה את הבית ביחד עם הילדים. עוד לטענתו, על פי המוסכם בין הצדדים, רוב עלויות הפונדקאות יעמדו לפתחה של המערערת, ומנגד המשיב יקבל על עצמו את ההתחייבות לדאוג לפרנסת הילדים עד גיל 21 שנים.

עוד טען המשיב כי צבר את כל רכושו עוד לפני שהכיר את המערערת, מלבד הקרקע ב**** * שרכשה גם היא מכספיו. המשיב הוא בעלים של שלוש דירות כשאחת משמשת למגורים ושתי הדירות הנותרות עתידות לשמש אותו כמקור למחייה לאחר שיפרוש מעבודתו ולשם מימון מזונות לילדיו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 י' ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

1 המשיב מוסיף וטוען כי המערערת מעולם לא דאגה לצרכיו לפני הולדת הקטינים.
2 למעשה המערערת עזבה את בית הצדדים למשך פרקי זמן ממושכים מדי פעם בפעם, וכל
3 אחד מהצדדים ניהל חשבונות בנק נפרדים, תוך הפרדה רכושית מוחלטת.
4
5 באשר למזונות הילדים, טוען המשיב כי אלה נפסקו לאחר שבית משפט קמא בחן
6 את כלל צורכי הקטינים, לקח בחשבון את גילו המתקדם של המשיב המתקרב לגיל
7 פרישה, ואת העובדה שהכנסתו עתידה להצטמצם אך לכדי דמי השכירות שיתקבלו משתי
8 הדירות שבבעלותו ומקצבת הביטוח הלאומי ורק לאחר מכן קבע את גובה המזונות.

9

10

דין והכרעה

11 22. יש להידרש תחילה להסכם אותו ערכו הצדדים, העומד במוקד ההתדיינות, ולבחון תוקפו
12 ותוצאותיו. במסגרת זו יש ליתן את הדעת לשאלה האם יש לראות בו "הסכם ממון" המסדיר את
13 כלל הסוגיות הממוניות בין הצדדים וצופה "פני נישואין", או שמדובר אך בחוזה המסדיר חלק
14 מצומצם במערכת היחסים בין הצדדים, עובר לנישואיהם, ותוצאותיו מצומצמות לאותה תקופה
15 בלבד. במסגרת זו עולה גם השאלה מה תוקפו של הסכם שלא אושר כמתחייב על פי סעיף 2 לחוק
16 יחסי ממון, והאם יש להבחין בין התקופה בה ניהלו הצדדים חיי זוגיות כידועים בציבור לבין
17 תקופת הנישואין.

18

19 23. כאמור, הצדדים נישאו בשנת 2010 ולפיכך מאותו מועד חל עליהם חוק יחסי ממון.
20 בהתאם לסעיף 3 לאותו חוק, לא עשו בני הזוג הסכם ממון, ואם עשו במידה שההסכם אינו קובע
21 אחרת, יראום כמסכימים להסדר איזון המשאבים, ויראו הסדר זה כמוסכם בהסכם ממון בעל
22 תוקף שנתמלאו בו הוראות סעיף 2.

23

24 חוק יחסי ממון מורה כי אין בכריתת הנישואין או בקיומם כשלעצמם כדי לפגוע בקניינם
25 של בני הזוג, להקנות לאחד מהם זכויות בנכסי השני או להטיל עליו אחריות לחובת השני, היינו,
26 הוא מחיל במהלך חיי הנישואין משטר רכושי של הפרדה מוחלטת בין נכסי בני הזוג. אלא שעם
27 פקיעת הנישואין, או בהתקיים התנאים האמורים בסעיף 5 לחוק יחסי ממון, יחול הסדר איזון
28 המשאבים על פיו זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שווים של כלל הנכסים שצברו שניהם, למעט
29 נכסים מסוימים כמפורט בסעיף 5 לחוק.

30

31 בהתאם לסעיף 3 לחוק יחסי ממון הסדר איזון המשאבים יחול כברירת מחדל, כל עוד לא
32 קבעו בני הזוג אחרת במסגרת הסכם ממון.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

1
2 במילים אחרות, אם הצדדים כרתו ביניהם הסכם ממון, ואישרו אותו בפני הערכאה
3 המתאימה, לא יחול בעניינם הסדר "איזון המשאבים", אלא אותו הסדר רכושי עליו הסכימו
4 בכתב (השווה: ע"א 486/87 אבידור נ' אבידור, פ"ד מב(3) 499 [פורסם בנבו] (6.10.1988).

5
6 24. סעיף 1 לחוק יחסי ממון בין בני זוג מגדיר "הסכם ממון" כ"הסכם בין בני זוג המסדיר
7 יחסי ממון שביניהם". תנאי לתוקפו של הסכם הממון הוא, כי יהיה בכתב והוא טעון אישור בית
8 המשפט או בית דין דתי או רושם הנישואין. האישור ינתן רק לאחר שנכח בית המשפט או בית
9 הדין שבני הזוג עשו את ההסכם בהסכמה חופשית ובהבינם את משמעותו ואת תוצאותיו.

10
11 אישור המוענק על ידי בית משפט להסכם ממון מהווה תנאי לתקפותו – זהו הכלל
12 לענייננו (ע"א 490/77 נציה נ' נציה, ל"ב(2) 621 [פורסם בנבו] (7.6.1978); ע"א 169/83 יונה
13 (שרעבי) שי נ' ששון (שרעבי) שי, ל"ט(3) 776 [פורסם בנבו] (28.10.1985).

14
15 25. עוד קובעת הפסיקה, כי יש להבדיל בין "הסכם ממון" המסדיר את מכלול היחסים
16 הרכושיים בין הצדדים וצופה פני נישואין (במידה ונערך עובר להם) או צופה פני גירושין (במידה
17 ונערך במהלך חיי הנישואין), לבין "הסכם רגיל" או עסקה אחרת בין בני הזוג במהלך חיי
18 הנישואין, שעליהם יחולו עקרונות הדין הכללי (דיני חוזים, דיני המתנה וכדומה):

19
20 "...המבחן, אם הסכם פלוני בין בני-זוג הוא "הסכם ממון" אם לאו,
21 טמון במטרתו. אם זו צופה פני איזון משאבים בענייני ממון לעת מוות
22 או גירושין, לפנינו "הסכם ממון", יהיו ממדין רחבים או צרים. לעומת
23 זאת, אם זו נוגעת ליחסים שוטפים או לעסקה רגילה בין בני-אדם –
24 לאו דווקא בנושא של דיני משפחה, אלא למשל דיני חוזים או קניין,
25 ללא קשר נראה לעין עם איזון משאבים בעת גירושין או מוות – לפנינו
26 הסכם רגיל, שדינים אלה (לפי הנושא) חלים עליו" (ע"א 169/83 יונה
27 (שרעבי) שי נ' ששון (שרעבי) שי, ל"ט(3) 776 [פורסם בנבו]
28 (28.10.1985).

29
30 25. לאחר עיון ובחינה של ההסכם אותו ערכו הצדדים, שוכנעתי כי הוא לא צפה פני עתיד;
31 הוא אינו צופה "פני נישואין" ובוודאי שאינו צופה "פני גירושין". משכך הוא נעדר תכונות של
32 "הסכם ממון". אסביר דבריי בהרחבה:
33

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 י' ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

- 1 א. קשה להלום מצב לפיו בעת עריכת ההסכם בסביבות שנת 1997, הצדדים צפו את
2 נישואיהם בשנת 2010, את טיפולי הפוריות המפרכים, ולאחריהם את הליך הפונדקאות
3 אותו יידרשו לעבור ואת הבאת ילדיהם לעולם בשנת 2012. כך מתחייב גם נוכח האמור
4 בפתח ההסכם, ויש לפרשו כמתחייב מלשוננו כמי שהגביל את תחולתו לכדי אותה תקופה
5 שקדמה לנישואין אשר טרם נראו באופן, כאשר ההסכם נועד לאותו פרק כשהקשר עוד
6 בתחילתו. אף למקרא ההסכם עולה הרושם כי באותו מועד הצדדים טרם ראו עצמם כבני
7 זוג, והקשר ביניהם לא הוגדר כקשר זוגי: "... ק' מעוניינת לגור בביתו של י' א' ברחוב...".
8
9 ב. מנוסח ההסכם עולה כי זה אינו "צופה פני נישואין", על כל הכרוך בהם, והוא
10 אינו כולל בתוכו התייחסות למצב בו הצדדים יביאו ילדים משותפים לעולם.
11
12 ג. ההסכם מציין כי מגוריה של המערערת בבית בקרית ***** לא יקנה לה זכויות
13 בו. עם זאת לא צוין כי לא יהיה במשך הזמן שהמערערת תגור באחד מהנכסים העתידיים
14 שירכשו, אם ירכשו, כדי להקנות לה אי אלו זכויות בהם.
15
16 ד. ניכר בנוסף, כי ההסכם לא מסדיר את כלל העניינים הכרוכים בנישואין
17 ובגירושין כדוגמת הפרדה רכושית וחלוקת הזכויות אותן צברו הצדדים בצוותא במהלך
18 חייהם המשותפים, ענייני משמורת וזמני שהות, וגובה מזונות הקטינים.
19
20 26. אי צפיית אירועים כה משמעותיים בחייהם של הצדדים מלמדת בהכרח, כי אותו הסכם
21 שנערך לפני שנים רבות כלל את ציפיית הצדדים אך לאותה התקופה בה הם היו ידועים בציבור,
22 ובסמוך למעבר המערערת למגורים משותפים עם המשיב בדירתו בקרית *****.
23
24 27. במילים אחרות, תקופת עריכת ההסכם שחלה בסמוך להיכרות הצדדים ומעבר למגורים
25 משותפים, קדמה בהרבה לנישואי הצדדים ולהבאת ילדיהם הקטינים לעולם, ונוסח ההסכם אינו
26 מתייחס כלל, ולו ברמיזא, לסוגיות עתידיות אלו.
27
28 28. לסיכום נקודה זו: באותו המועד בו נערך ההסכם, הצדדים לא צפו את מלוא
29 ההתרחשויות הנלוות לקשר הנישואין, כאשר טרם תכננו להינשא. זאת ניתן ללמוד מנוסח
30 ההסכם החסר שמתמקד בעיקר בדירה בקרית ***** שהייתה באותה עת בבעלות המשיב, ואינו
31 עוסק כאמור ביתר הנושאים הרלוונטיים לנישואי הצדדים.
32

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 י' ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

1 התנאים לתוקפו של הסכם ממון - עריכת ההסכם במסמך כתוב והבאתו לאישור בפני ערכאה
2 מוסמכת:

3
4 29. בדברי ההסבר להצעת חוק יחסי ממון נאמר, כי חשיבותו של הסכם ממון דורשת
5 פורמאליות מסוימת הבאה לידי ביטוי בדרישה לערוך את ההסכם בכתב, כמו גם בדרישה
6 שההסכם יאושר על-ידי ערכאה משפטית מוסמכת.

7
8 ראה לעניין זה לשון הצעת החוק:

9
10 **"כדי להעמיד את בני הזוג על רצינות ההסכם ותוצאותיו,**
11 **דורש החוק המוצע גם אימותו בידי רושם הנישואין, כל אימת שהוא**
12 **נעשה לפני עריכת הנישואין או בשעת טכס הנישואין...ואישור בית**
13 **המשפט או בית הדין הדתי כשההסכם נעשה תוך כדי קיום**
14 **הנישואין..."** (ה"ח תשכ"ט מס' 849, עמוד 333).

15
16
17 30. עיינו הרואות, כי בין אם הסכם הממון נערך לפני הנישואין ובין אם לאחריהם, יש צורך
18 בהבאת ההסכם לאישור בפני רושם נישואין, נוטריון או ערכאה משפטית מוסמכת.
19 עם זאת יש להבדיל בין החשיבות המכרעת בקבלת אישור מערכאה מוסמכת להסכם
20 שנערך לאחר הנישואין או במהלכם, לבין הסכם שנערך עובר לנישואין. זאת לאור המשמעויות
21 הנובעות מקשר הנישואין, בהתאם לחוק יחסי ממון או בעבר בהתאם לחוקת השיתוף.

22
23 31. חוק יחסי ממון אינו קובע דרישה טכנית בלבד של אישור ההסכם בפני ערכאה שיפוטית,
24 אלא מדובר בדרישה מהותית שתפקידה לבחון האם ההסכם נערך בלב שלם ובנפש חפצה, האם
25 הצדדים מסכימים לכל התנאים המופיעים בו, והאם הם מבינים את מלוא המשמעויות הנובעות
26 ממנו.

27
28 32. חשיבות הבאת ההסכם לאישור בפני ערכאה שיפוטית מוסמכת, נדונה רבות בפסיקה.
29 ראה לשם הדוגמה הדברים שנאמרו בע"א 4/80 מונק נ' מונק, פ"ד לו(3) 421 [פורסם בנבו]
30 (29.6.1982):

31
32 **"בגלל היחסים המיוחדים, העדינים והמורכבים, הקיימים בין בעל**
33 **ואישה, קבע המחוקק, כי אין תוקף להסכם ממון ביניהם, אלא אם כן**

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 'י' ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

- 1 משתכנעת ערכאה שיפוטית, שההסכם נעשה מתוך רצון חופשי, ללא
2 לחץ, וששני הצדדים הבינו בדיוק במה המדובר ומהן התוצאות
3 האפשריות של חתימתם על אותו הסכם...על בית המשפט להיווכח
4 בעת מתן האישור, המתבקש ממנו, כי הצדדים עושים את ההסכם
5 מרצון ובהבינם את משמעותו ואת תוצאותיו. האישור המתחייב על-פי
6 חוק מגמתו להבטיח את קיומה של גמירת דעת מצד שני בני הזוג.
7 בשל הבעיות הרבות, וביניהן תופעות בלתי רצויות המתלוות לעתים
8 לדרך כריתתו של חוזה בין בני-זוג, ביקש המחוקק להבטיח כי התוקף
9 להסכם יינתן רק על יסוד הסכמה, המובעת בו במעמד ובהירות
10 הראויה, ולמטרה זו הפקיד את בית המשפט או את בית הדין הדתי,
11 לפי העניין, על מתן האישור".
- 12
- 13 33. על כך אוסיף את העובדה שההסכם אינו נושא תאריך. אמנם יתכן שהדבר נעשה בהיסח
14 הדעת, אולם בבחינת המכלול, דומה כי יש בדבר ללמד על מעמדו של אותו הסכם, והמשמעויות
15 שביקשו הצדדים להקנות לו, כאשר לכך מצטרפת גם העובדה כי בעת עריכתו, המערערת לא
16 הייתה מיוצגת. ראה לעניין זה עדותה של האם: "ש: כשחתמת על ההסכם בזמנו התייעצת עם
17 מישהו, עורך דין, חבר, אמא שלך? ת: לא. ש: הוא הציג לך הסכם וחתמת באותו רגע? ת:
18 כן..." (עמוד 24 לפרוט').
- 19
- 20 מנגד המשיב טען בתחילת חקירתו, כי הוא והמשיבה ערכו יחדיו את ההסכם ללא ליווי
21 משפטי, אך בהמשך העיד כי הוא קיבל ייעוץ משפטי מעורך דין שייצג אותו בהליך הגירושין
22 מאשתו הראשונה (עמודים 25-26 לפרוט'). בהקשר זה יש לומר כי דברים אחרונים אלה תומכים
23 בעמדת המערערת, באשר לתוקפו של ההסכם.
- 24
- 25 34. יתרה מכך, יש לראות בעובדה כי לאחר שהצדדים באו בברית הנישואין, הם לא מצאו
26 לנכון לאשר את אותו הסכם, בפני ערכאה שיפוטית מוסמכת, ככל שבקשו לתת לו תוקף מחייב,
27 דבר המעיד על זניחת ההסכם, או מקים חזקה על פי הדין – חוק יחסי ממון, לפיה הם לא היו עוד
28 מעוניינים לראות בו כמחייב, אחרת, היו מבקשים לאשרו.
- 29
- 30 35. יתר על כן, נישואי הצדדים ובהמשך הבאת ילדים לעולם, בצל ברית הנישואין, מהווים
31 אירועים מכוננים ומרכזיים בחיי בני זוג, גם אם קודם ניהלו זוגיות שלא בצל נישואין, והם
32 מקימים אינדיקציות חזקות ביותר לחיי שיתוף ותפיסה שונה לזוגיות ולתוצאותיה. אירועים
33 אלה, הן על פי הדין והן על פי ההיגיון וניסיון החיים, נתפסים כמי שמקימים חזקה בדבר רצון

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 י' ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

1 לחלוק במשאבים הנצברים בתקופה זו, גם אם קדמה להם בתקופת הקשר הזוגי הסכמה
2 מפורשת אחרת, ואת תחולתה יש לצמצם לאותה תקופה בלבד, כל עוד ולא אושרה מחדש,
3 כמתחייב על פי חוק יחסי ממון.

4

5 ויודגש, גידול ילדים משותפים והבאתם לעולם לאחר הליכי פוריות והליך פונדקאות
6 מפרך - הליך אליו פנו הצדדים לאחר שקבלו החלטה משותפת (ראה עדות המשיב בעמוד 28
7 לפרוט') ובחירתם לבוא בברית הנישואין, לאחר שנים רבות של זוגיות שלא בצל נישואין, מלמדים
8 על פתיחת פרק בחייהם, ותפיסה אחרת של הקשר ביניהם.

9

10 36. אעבור לבחון, למעלה מן הצורך את החריג יציר הפסיקה, לפיו ניתן יהיה במקרים
11 מסוימים להכיר בתוקפו של הסכם שלא אושר, במידה והצדדים נהגו, הלכה למעשה, על פי
12 הוראותיו.

13

14 37. בשורה של פסקי דין נקבע כי הסכם ממון אשר לא קיבל את אישור הערכאה המוסמכת,
15 הינו חסר תוקף (ע"א 169/83 יונה (שרעבי) שי נ' ששון (שרעבי) שי, ל"ט (3) 776 [פורסם בנבו]
16 (28.10.1985).

17

18 אלא שעם השנים הובעה עמדה אחרת לפיה גם הסכם שלא אושר עשוי להיחשב כתקף
19 (בע"מ 4547/06 פלוני נ' פלוני [פורסם בנבו] (11.6.2006)), אך זאת רק כאשר עיקרון תום הלב
20 וטעמי מניעות מחייבים זאת. כך למשל, מקום בו ערכו בני הזוג הסכם ממון שלא אושר, אך מאז
21 חתימתו הם נהגו בהתאם לכללים הכתובים בו.

22

23 38. בטרם אבחן את התנהגות הצדדים אציין כי לטעמי יש להחיל את החריג במשורה, מאחר
24 והוא נוגד את העיקרון שמציב חוק יחסי ממון לפיו לא ניתן להתנות עליו אלא במסגרת הסכם
25 ממון שאושר. פנייה לאותו חריג תתאפשר במקרים נדירים, כאשר הדבר מתחייב על פי עיקרון
26 תום הלב וכללי הצדק, אחרת העדר הכרה תגרום פגיעה אנושה בכל אלה ולא תהא תואמת את
27 כוונת הצדדים והתנהלותם משך שנים רבות עד למועד הפירוד.

28

29 39. כמו כן סבורני כי החלת החריג תתאפשר רק לאחר שהוצגו ראיות סובסטנטיביות
30 התומכות בכך והמצביעות על הסכמה ברורה של הצדדים לאמור בהסכם שלא אושר, גם לאחר
31 נישואיהם, ולאחר שהוכח כי פעלו על פיו.

32

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 י' ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

1 בבחינת ראיות אלה, לטעמי, אין די בראיות נסיבתיות כגון: ניהול חשבונות בנק נפרדים
2 או חלוקת תפקידים שונים אותם מילאו כל אחד מבני הזוג, לצורך הקביעה כי הצדדים נהגו
3 משטר של הפרדה רכושית מלאה בהתאם להסכם.

4
5 ניהול חשבונות בנק נפרדים, גם אם בתחילה היה תולדה של הפרדה רכושית, הרי
6 שלעיתים נמשך גם לאחר ביטול ההפרדה הרכושית, ומכוח נוהג שהשתרש אצל הצדדים עובר
7 לנישואיהם ומטעמי נוחות וזאת בייחוד כאשר כל אחד מהצדדים תורם מכספיו לשם ניהול משק
8 הבית המשותף והוצאות אחרות.

9
10 באופן דומה, חלוקת האחריות בין בני הזוג והתמקדות צד אחד בפן "הביתי" - ניהול
11 משק הבית וטיפול בילדים, ומנגד התמקדות הצד השני בפן "העסקי" - השקעת זמן רב בעבודה או
12 בעסק, השאת הרווחים בדרכים שונות ורכישת נכסי נדל"ן, אינה מלמדת על הפרדה רכושית ועל
13 המשך תחולת הסכם ההפרדה מלפני הנישואין. זאת מאחר ולעיתים פעולותיו של הצד "הביתי"
14 הן אלו אשר מאפשרות לצד השני להתמקד בפן העסקי ובעבודתו, ולולא תמיכתו של הצד הביתי,
15 הנושא במרבית נטל הטיפול בילדים והדאגה למשק הבית (לא רק מבחינה כלכלית, אלא גם הלכה
16 למעשה), לא היה בידו של הצד השני להשיא רווחיו ולהעלות את קרנו בתחום העסקי.

17
18 40. יפים לעניין זה גם הדברים שנאמרו בע"א 5640/94 חסל נ' חסל, פ"ד נ (4) 250 [פורסם
19 נבנ] (9.1.1997), שאומנם נאמרו שם בנוגע לחזקת השיתוף אך הם יפים גם כאן:

20
21 **"מטרתה של חזקת השיתוף היא צדק חברתי המבוסס על שוויון בין**
22 **המינים, והיא נובעת מההשקפה כי שני בני הזוג תורמים, כל אחד**
23 **לפי דרכו, במידה שווה לרווחת המשפחה. תרומתו של כל אחד מבני**
24 **הזוג איננה בהכרח תרומה כספית ממקורות חיצוניים להכנסות**
25 **ולרווחים הנצברים בקופה המשותפת; יכול שתהיה תרומה של**
26 **עבודות בית, טיפול בילדים ובחינוכם, ואף על-ידי קיומו וטיפוחו של**
27 **בית משותף – במשמעותו הגשמית, הרוחנית והרגשית – כך שבן הזוג**
28 **השני יכול לעבוד מחוץ לבית בלי שעול טרדותיו יהיה עליו".**

29
30 41. יתרה מכך, סבורני כי אף אם הצדדים נהגו בתחילה בהתאם להסכם הנושן משנות ה-90,
31 אין הדבר אומר כי שניהם הסכימו להחלתו כאמור גם לאחר מכן כשהנסיבות ישתנו, והם אכן
32 השתנו ב-2010, שנים רבות לאחר ההסכם. על כן יש לעמוד על כוונתם הסובייקטיבית ולבחון

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 י' ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

1 האם הם היו מודעים לכלל ההשלכות של ההסכם, לאחר נישואיהם והבאת ילדיהם לעולם, והאם
2 הסכימו לכך.

3
4 במילים אחרות, יש לבחון האם כל אחד מהצדדים הסכים לכך שלאחר נישואיהם
5 ובהמשך לאחר הבאת ילדים לעולם, ההפרדה הרכושית תישמר, כך שהשיתוף הנלווה לחיי
6 הנישואין ומשטר "איזון המשאבים" הקבוע בחוק יחסי ממון לא יחול עליהם.

7
8 42. יתר על האמור, ממסכת הראיות שנפרסה לפני בית משפט קמא שוכנעתי כי בני הזוג לא
9 פעלו על פי ההסכם במהלך נישואיהם, כל זאת כפי שיפורט להלן:

10
11 א. בהסכם נקבע אומנם כי המערערת לא תישא בתשלומי שכר הדירה בקרית
12 ***** , אך עליה להשתתף בתשלומי הארנונה, המים הביוב החשמל והטלפון בבית
13 המגורים.

14 בהתאמה לאמור, ציינה המערערת בחקירתה הנגדית כדלקמן: "כן, אני שילמתי את
15 החשמל. כל אחד שילם משהו בנפרד, אני שילמתי את החשמל הטלפון והכבלים. הוא
16 שילם את הארנונה כי יש לו הנחה" (עמוד 20, שורות 32-31 לפרוט'). בהמשך העידה כי
17 "לשאלת ביהמ"ש, מה מימנתי חשמל וכבלים? אני אומרת את כל כלכלת הבית,
18 כביסה, אוכל, קניתי מזון. א' בקושי קנה מזון ואני גם סחבתי" (עמוד 21, שורות 29-30
19 לפרוט').

20
21 ראה גם חקירתו של המשיב: "...תסתכלי בהסכם וכתוב הוצאות משותפות. אני
22 שילמתי ארנונה, מים ו-שתיים מתוך ארבע קניות שבועיות ושתיים היא קנתה..."
23 (עמוד 26 לפרוט'). בהמשך ציין: "ש: היא הייתה מבשלת לך לכל השבוע? ת:כן. אני
24 הייתי לוקח מהשאריות, מהסירים. היום אני מבשל לעצמי...ש: היא בישלה גם לילדך
25 מנישואין קודמים? ת: פעם בחודש חודשיים הייתי מזמין את הילדים לארוחת שישי,
26 אז כן. היא בשלנית מסוימת" (עמוד 31 לפרוט').

27
28 מעדויות הצדדים בפני בית משפט קמא עלה, כי הם לא ערכו ביניהם התחשבות
29 מדויקת לשם בחינת אופן חלוקת ההוצאות ועמידה על כך שהיחס יהיה מחצה על מחצה,
30 והדבר מצביע על ניהול משק בית משותף ואין להסיק מכך הפרדה רכושית.

31
32 המשיב טען שמאחר שהיו לו ילדים מנישואיו הראשונים, הוא ערך הסכם עם
33 המשיבה לפיו היא תישא בעלויות טיפולי הפוריות ומנגד הוא יפרנס את הילדים

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 י' ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

1 שעתידים להיוולד עד הגעתם לגיל 21, כאשר לדידו יש בכך כדי לתמוך בעמדתו בדבר
2 הפרדה רכושית. ראשית יש לומר כי אם אכן כך נהגו הצדדים עדיין אין בדבר כדי להצביע
3 על הפרדה רכושית. שנית, הסכם כזה לא הוכח, וממילא חלוקה נטענת זו דווקא מלמדת
4 על שיתוף. רוצה לומר, כי אין לראות בכך הפרדה רכושית משום שכל צד נושא בחלק
5 מהנטל, כאשר האחד נושא בעלויות הטיפול והשני בעלויות הגידול.

6

7 אומנם המערערת לא ידעה לציין גובה עלויות טיפולי הפוריות במדויק, אך ציינה
8 כי מדובר היה בסכומים משמעותיים (עמוד 22 לפרוט').

9

10 ראה לעניין זה חקירתו שכנגד של המשיב:

11

12 "ש: אני רוצה לספר לך משהו על ק' ותגידי לי מה אתה חושב. אני אומרת שק' כל
13 השנים איתך, מימנה את הוצאות הבית, בישלה לך, כיבסה לך, דאגה לך, שילמה
14 טיפולי פוריות, עבדה, שילמה עבור פונדקאות ולכך כל הזמן הזה, בעצם היתה
15 אפשרות לחסוך כספים. נכון?"

16 ת: נכון. הפונדקאות נעשתה לפי בקשה שלה. אני אמרתי שאני לא מוכן לשלם.

17 ש: אני מוכן לתת לך זרע?

18 ת: בדיוק.

19 ש: אתה לא רצית את הילדים?

20 ת: רציתי. אם לא הייתי רוצה לא הייתי עושה. ידעתי שילדים עולים כסף. היא

21 השקיעה את הפונדקאות ואני משקיע היום. ידעתי שזה מה שעלול לקרות. גם אם

22 לא, יש הוצאות. היא רצתה ילדים, נלחמה, זה היה החלום שלה. היא עברה שתי

23 הפלות. אמרתי גם אני רוצה, גם היא רוצה. היה לי הסכם בעל פי שהיא הבטיחה לי

24 שאני אגדל את הילדים בבית וההסכם הזה התנדף באוויר יום אחד אחרי שחזרנו

25 הביתה מ*****" (עמוד 28 לפרוט').

26

27 ב. בסעיף 5 לכתב ההגנה, לא חלק המשיב על זכאות המערערת לחלק מהזכויות

28 שצבר במהלך תקופת הנישואין. וכך טען שם: "סעיף 37 מוכחש, כאמור לעיל, ונוסיף

29 לומר כי לתובעת אין זכאות למחצית מזכויותיו הסוציאליות מכל מין וסוג שהוא אשר

30 נצברו לזכותו של הנתבע במהלך שנות חייו. הזכאות למחצית מזכויות סוציאליות באשר

31 הן ואשר עליהם הנתבע אינו חולק הן רק לתקופת נישואי הצדדים וזה הינו התאריך

32 הקובע בלבד".

33

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 י' ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

1 אם כן, לא ניתן ליישב בין עמדה זו לבין טענת המשיב בדבר הפרדה רכושית
2 מלאה בין הצדדים במהלך חיי הנישואין.

3
4 יתרה מכך, הודאתו זו של המשיב בזכויות המערערת רק מחזקת טענותיה לפיהן במועד
5 עריכת ההסכם, הצדדים לא נתנו דעתם למלוא ההתרחשויות העתידיות האפשריות, לרבות אלו
6 שיחולו לאחר מועד הנישואין. כזכור, בהסכם צוין כי לא תקום למערערת זכות לתביעה בגין
7 "נכסים" המצויים בבעלות המשיב או שיהיו בבעלותו, והנה המשיב מודה כי למערערת מחצית
8 מזכויותיו הסוציאליות אשר נצברו במהלך תקופת הנישואין.

9
10 43. סיכומו של דבר, אציע לעמיתי לקבל את הערעור בשאלת תוקפו של ההסכם שערכו
11 הצדדים בשנת 1997, סמוך לאחר היכרותם, ולקבוע כי זה מוגבל לתקופה שקדמה לנישואין בשנת
12 2010. לצד זאת יש לדחות את טענות המערערת לפיהן אותה בטלות משליכה אחורנית לתקופה
13 שקדמה לנישואין. בית משפט קמא לא מצא כי ההסכם נערך מבלי שהצדדים הבינו את משמעותו
14 ואת תוכנו, ויש לפרשו כאמור, גם לאור התנהלות הצדדים עד למועד הנישואין, כמי שחייב את
15 שניהם, גם כעולה מהתנהגותם וההפרדה הרכושית בה נקטו.

16
17 על כן מצאתי לקבוע, כי יש להחיל על הצדדים את הוראות חוק יחסי ממון בין בני זוג
18 ומשטר איזון המשאבים המתחייב על פיו בתקופה ממועד הנישואין ועד לפקיעתם. מכאן יש
19 לקבוע כי יש לאזן את שווי המגרש ב**** שרכש לאחר נישואי הצדדים. בהקשר לנכס זה
20 המשיב הודה בחקירתו ובתצהיר עדותו הראשית כי הוא נרכש לאחר נישואי הצדדים, בשים לב
21 לכך שבעדותו טען כי הרכישה הייתה בין השנים 2010 ל-2011, ובסעיף 10 לתצהירו טען כי היא
22 נעשתה בשנת 2012.

23
24 הוא הדין לגבי בית העץ שנבנה מעל הדירה בקרית ****, במהלך חיי הנישואין ועובר
25 ללידת ילדיהם של הצדדים.

26
27 44. למעלה מן הצורך יצוין, כי אומנם לא עלה בידי המערערת לנקוב בסכומי התמורה
28 המדויקים ששימשו לצורך רכישת המגרש ב**** ****, וגם לא ידעה לציין מתי נרכש.
29 עם זאת ניתן לראות, כי המשיב ציין בעדותו כי כספי הפנסיה שלו שימשו בחלקם לצורך
30 רכישת המגרש, ונזכיר כי המשיב הודה כי כספי הפנסיה והזכויות הסוציאליות שנצברו במהלך
31 חיי הנישואין שייכים לשני הצדדים.

32
33 ראה לעניין זה האמור בחקירתו שכנגד של המשיב:

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 י' ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

1 "ש: מפנה לסעיף 14, איפה כספי הפנסיה?
2 ת: אלה כספי הפנסיה שלי ואסביר למה. פעם עצמאי לא היתה לו קרן פנסיה, היתה לו
3 קופת גמל ואני הפקדתי לקופת גמל. בשנה מסוימת שאני לא זוכר, קופות הגמל הפסידו
4 כספים ואני ראיתי שאני מפסיד כסף והחלטתי לקחת את הכסף שלי ולקנות נכסים,
5 להשקיע בנדל"ן. לעצמאים לא היתה קרן פנסיה. זו הפנסיה שלי הדירות, שהיא רוצה
6 לקחת לי" (עמוד 28 לפרוט').
7

8 הנכסים שנצברו עובר לנישואי הצדדים:

9
10 45. בשונה מקביעתי בכל הנוגע לנכסים שנרכשו לאחר נישואי הצדדים עליהם יחול משטר
11 איזון המשאבים, ובתנאי כי לא מדובר בנכס שרכישתו מומנה מכספי נכס חיצוני, שהיה למשיב
12 קודם לנישואין, הרי שנכסים שהיו למשיב ערב הנישואין, ואשר נרשמו על שמו, אינם בני איזון,
13 ומקובלת עלי מסקנת וקביעת בית משפט קמא אשר דחה את טענת המערערת לשיתוף ספציפי
14 בכל אחת ואחת משלוש הדירות שבבעלות המשיב (דירת מ', דירת פ' ודירת ח').
15

16 כך מתחייב מההסכם שערכו הצדדים, ומההפרדה הרכושית שהייתה ביניהם הרלבנטית
17 בעיני עד למועד הנישואין, וגם מהוראות חוק יחסי ממון. מנוסח ההסכם עולה באופן חד וברור כי
18 לא הייתה כוונת שיתוף בדירת מ', המאוזכרת שם. לא רק זאת, אלא שהדירה נרכשה על ידי
19 המשיב בשנת 1994, ללא הלוואת משכנתא.
20

21 אומנם הצדדים התגוררו בדירה זו משנת 1997 ועד שנת 2006. עם זאת המערערת הודתה
22 בחקירתה כי היא הבינה שלמשיב לא הייתה כל כוונה לשתף בנכס זה (עמ' 20 לפרוט').
23

24 46. בדומה לאמור לעיל, מקובלת עלי עמדת בית משפט קמא בנוגע לדירת פ' אשר נרכשה
25 בשנת 1997 – בסמוך להיכרות הצדדים בשנת 1996, וכמובן שטרם נישואיהם בשנת 2010. כמו כן
26 הצדדים מעולם לא התגוררו יחדיו באותה הדירה.

27 בית משפט קמא מצא כי לא נלקחה הלוואת משכנתא לשם רכישת דירה זו, ודמי
28 השכירות שהתקבלו ממנה הועברו לחשבון המשיב בלבד. בית משפט קמא הוסיף וקבע כי
29 המערערת גם לא נדרשה להשקיע בשיפוץ דירה זו או בהשבתה.
30

31 47. וכעת לטענת המערערת לשיתוף ספציפי בדירת ח', אשר נרכשה בשנת 2006 עובר לנישואי
32 הצדדים, ושימשה למגוריהם בעת שהיו ידועים בציבור ולאחר מכן בתקופת נישואיהם, ואף
33 למגורי ילדיהם הקטינים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 י' ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

1

2 48. בבע"מ 1398/11 אלמונית נ' אלמוני [פורסם בנבו] (26.12.2012) נקבע על ידי כב' השופט י'

3

דנציגר כדלקמן:

4

"באשר לבני זוג שחוק יחסי ממון חל עליהם, ולנוכח הוראת סעיף

5

5(א) לחוק, הודגש כי לשם הכרה בשיתוף בדירת מגורים שהובאה

6

לנישואין על ידי אחד מבני הזוג, יש להראות נסיבות עובדתיות

7

נוספות, מעבר לעצם קיומם של חיי נישואין משותפים

8

ממושכים..."

9

10 בענייננו לא רק שהמערערת לא הצביעה על "דבר מה נוסף" מעבר לעצם קיומם של חיי

11 זוגיות ובהמשך נישואין, ויש לומר שהנישואין נמשכו תקופה קצרה, היא אף התקשתה במסגרת

12

עדוטה להציג גרסה קוהרנטית ועניינית בנוגע לזכויותיה הנטענות בדירה זו.

13

יתר על האמור, במסגרת חקירתה שכנגד היא ציינה כדלקמן: **"לשאלת ביהמ"ש, אני לא**

14

טוענת שהדירה שא' קנה ב*** (קרית **** ס.ג.). היא דירה משותפת לשנינו, ברור לי שהוא**

15

קנה אותה מכספים שלו" (עמ' 21 לפרוט').

16

17

18

19 49. ודוק, המערערת לא טענה בעדותה כי ממועד מסוים במהלך חייהם המשותפים של

20

הצדדים הם הסכימו ביניהם לראות בדירת ח' כמשותפת לשניהם, או כי כך התייחסו אליה, והיא

21

אף הכחישה את עצם מתן ההלוואה בסך 30,000 ש"ח, שהמשיב הודה כי היא העניקה לו לצורך

22

רכישת הדירה (ראה חקירתה שכנגד בעמ' 21 לפרוט' וחקירת המשיב בעמ' 27 לפרוט'). יתר על כן,

23

המערערת לא ידעה לציין מהם מקורות המימון ששימשו לצורך רכישת דירת ח' (עמ' 21 לפרוט').

24

25 50. כך גם אם ניעזר ב"מבחני העזר" על פי כב' השופט י' עמית בבע"מ 1398/11 אלמונית נ'

26

אלמוני [פורסם בנבו] (26.12.2012) לצורך בדיקת קיומן של נסיבות עובדתיות נוספות שיכולות

27

לתמוך בטענה בדבר כוונת הצדדים לשיתוף ספציפי בדירת המגורים, נמצא כי כפות המאזניים

28

נוטות לטובת דחיית הטענה בדבר שיתוף ספציפי.

29

30 בהתאם לאותם "מבחני עזר" שאינם מהווים רשימה סגורה, יש לבחון בין היתר האם

31

הדירה הובאה על ידי אחד מהצדדים לנישואין או שהיא נרכשה במהלכם; האם היא נתקבלה

32

מכוח ירושה או מתנה; האם ניטלה הלוואה לשם רכישתה בגינה נרשמה משכנתא; האם נערכו

33

שיפוצים בדירה; האם גם לבן הזוג השני יש נכס מסוג דירת מגורים מלפני הנישואין; מספר

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 י' ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

1 השנים בהן התגוררו הצדדים בדירה; אורך חיי הנישואין; בחינת התנהגות הצדדים – האם
2 הייתה אווירה כללית של שיתוף ומאמץ משותף; ובחינת נסיבות ספציפיות של המקרה הפרטני.

3
4 51. מבין מבחנים אלו אדגיש את זה המתמקד באורך חיי הנישואין, וכאמור אלה לא נמשכו
5 זמן רב, ולצד זאת גם העובדה כי הצדדים נהגו, מהלך התקופה שקדמה לנישואין, הפרדה רכושית
6 כמתחייב על פי ההסכם. אמנם, באשר לשיפוץ הדירה ציין בית משפט קמא כי הצדדים שוחחו
7 ביניהם על כך ועל התאמתה לילדיהם הקטינים, אולם בפועל המשיב שינה דעתו והעדיף להשקיע
8 בבניית בית העץ לשם השאת רווחיו וקבלת דמי שכירות נוספים, וזה הוקם מעל לדירה בקרית
9 ****.

10 וכך ציין בית משפט קמא: **"...עם הולדת הילדים דיברו בני הזוג כי יש לשפץ**
11 **את הדירה הנ"ל ולהתאימה לקטינים. אין מחלוקת כי בפועל, הדירה לא שופצה בכלל.**
12 **לא זו אף זו, הנתבע התנגד לשיפוץ הבית, כעולה מכתבי טענות התובעת, שכן העדיף**
13 **בכספיו לבנות בית מעץ שיהווה מקור להכנסה נוספת..."**

14 52. אם לאחר יישום אותם מבחני עזר, ולמרות הרישום של הזכויות על שם המשיב בלבד,
15 המהווה אינדיקציה חזקה, אם כי ניתנת לסתירה בדבר זהות הבעלים וההפרדה הרכושית ביחס
16 לאותו נכס, נמצא כי המאזניים מעויינות או נוטות לטובת קבלת טענת המערערת, ולא כך הוא
17 הדבר במקרה שלנו, עדיין אין במבחנים אלה כדי להוות תחליף לגרסה עובדתית קוהרנטית בדבר
18 שיתוף ספציפי, אשר נעדרה מעדותה של המערערת. רוצה לומר כי על הטוען לשיתוף ספציפי
19 להציג תחילה גרסה ברורה לפיה הוא מבסס את אותו שיתוף נטען על מפגש רצונות, על הסכמה
20 מפורשת בדבר שיתוף באותו נכס שנרשם ע"ש בן הזוג השני, או הסכמה הנלמדת מהתנהגות
21 הצדדים שראו באותו נכס חיצוני כמשותף והציגו מצג תואם, וכי רק בהתקיים אלה, יש לפנות
22 לאותו "דבר מה נוסף", וכן למבחני העזר שאינם מהווים תחליף לאותה דרישה.

23
24 53. על כן סבורני כי לא עלה בידי המערערת להוכיח "שיתוף ספציפי" בדירת המגורים בקרית
25 ****, אשר נרכשה על-ידי המשיב עובר לנישואי הצדדים, מכספי נכס חיצוני – דירה שהייתה
26 למשיב בטבריה עוד מלפני שהכיר את המערערת, ומבלי ליטול הלוואת משכנתא.

27
28 54. יחד עם זאת, עריכת איזון משאבים כמתחייב על פי הוראות חוק יחסי ממון תחייב
29 במקרה דנן, בין היתר לאור קביעתי בעניין תחולתו של החוק בתקופה שלאחר הנישואין, כי ימונו
30 מומחים - רואה חשבון וכן שמאי אשר יעריכו את הזכויות של שני הצדדים מכל מין וסוג שהוא
31 ואשר צברו בתקופת הנישואין, וכי בעקבות כך תוגש לפני בית משפט קמא חוות דעת הקובעת
32 כיצד ייערך איזון המשאבים ומה הם הסכומים שעל כל אחד מבני הזוג לשלם למשנהו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

1
2 55. באשר לגובה הפיצוי שנפסק לטובת המערערת בסך 180,000 ₪, יש לומר כי זה נפסק
3 לאחר שבית משפט קמא שקל כלל הנסיבות של הצדדים ומצא כי כללי הצדק מחייבים זאת. בית
4 משפט קמא נתן את דעתו בסוגיה זו להתנהלותם של בני הזוג במהלך השנים, ובעיקר לביטול
5 הרישיון למגורי המערערת בדירת ח', ואף על פי המערערת, הפיצוי נפסק בגין ביטול הרישיון. יחד
6 עם זאת ראוי לציין כי בית משפט קמא התחשב גם ברצון העז והמאמץ המשותף המתמשך להביא
7 ילד משותף לעולם ולהרחיב את התא המשפחתי.

8
9 כידוע, קביעת גובה הפיצוי בגין הפסקת הרישיון הינו עניין הנתון לשיקול דעתה של
10 הערכאה המבררת, ולא שוכנעתי כי בפסיקתה נפלה שגגה וכי יש להתערב בגובהו של זה, גם בשים
11 לב לקביעתי לעיל לפיה יש לראות במגרש ב**** *וגם במבנה העץ שנבנה, כנכסים בני איזון.
12 על כן לא מצאתי כי הפיצוי שנפסק יש בו כדי לקפח את המערערת.

13
14 על כן הערעור הנוגע לפיצוי בגין ביטול רישיון המגורים בדירה בקריית **** דינו
15 להידחות.

16
17
18

שיעור המזונות:

19
20 56. כידוע, קביעת גובה מזונות היא עניין הנגזר מנסיבותיו של המקרה הקונקרטי, ולפיכך
21 התערבות ערכאת הערעור בהחלטות הערכאה הדיונית, אשר לה הכלים לבחון סוגיות מעין אלה,
22 מצומצמת ביותר (בע"מ 9369/05 פלוני נ' פלוני [פורסם בנבן] (25.1.2006)).

23
24 במסגרת ההחלטה בעניין שיעור המזונות יש לתת את הדעת לשיקולים שונים ובין היתר
25 צרכי הילדים ויכולתם הכלכלית של שני בני הזוג (בע"מ 2433/04 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבן]
26 (2005.10.22)). רק כאשר האיזון בין אלה לא נעשה כהלכה ואינו ראוי, תתערב ערכאת הערעור
27 בהחלטת הערכאה הדיונית.

28
29 57. ביום 23.12.2013 הועמדו המזונות הזמניים על 1,300 ₪ לכל קטין בנוסף לחיוב המשיב
30 לשאת במלוא הוצאות אחזקת הבית. לאחר שהמערערת עברה להתגורר בדירה שכורה יחד עם
31 הקטינים הועלו המזונות הזמניים ביום 8.9.2014 לסך של 2,050 ₪ לכל אחד מהקטינים. בפסק
32 הדין נשוא הערעור, קבע בית משפט קמא כי מזונות כל אחד מהקטינים יעמדו על סך של 2,500 ₪
33 לחודש.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

1
2 58. נזכיר: המערערת מלינה על גובה המזונות שנפסקו והיא סבורה כי בית משפט קמא קימץ
3 את ידו בפסיקתם, זאת נוכח פערי ההשתכרות המשמעותיים הקיימים בין הצדדים ובמיוחד שעה
4 שהמשיב אינו חושף את הכנסותיו ואינו מציג אסמכתאות מתחייבות העומדות לרשותו המלמדות
5 על גובהן של אלה. עוד טענה המערערת כי על בית משפט קמא היה לפסוק לטובתה דמי טיפול
6 לאור המאמץ הרב הנדרש ממנה לשם טיפול בשני הקטינים – התאומים, כאשר גידולם עומד
7 לפתחה בלבד, מאחר והמשיב מקיים עימם זמני שהות מצומצמים ביותר. עוד טענה המערערת כי
8 שגה בית משפט קמא משהורה כי החיוב במזונות בסך של 2,500 ₪ יחול לתקופה ממועד הגשת
9 התביעה ולא מיום 1/8/17 וכי על הצדדים לשאת שווה בשווה בהוצאות הרפואיות והוצאות
10 החינוך.

11
12 59. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, ובשים לב לקביעותי שלעיל לפיהן על בית משפט קמא
13 למנות מומחים לשם עריכת איזון המשאבים ושומת זכויות ונכסי הצדדים, סבורני כי יהא נכון
14 לבחון מחדש את גובה המזונות של הקטינים, בשים לב לנתונים שיתקבלו בהתאם לאותן חוות
15 דעת. מסקנה זו מתחייבת גם לאור קביעתו של בית משפט לפיה "הנתבע לא המציא לבית
16 המשפט דוחות מלאים או מסמך רשמי מרואה חשבון שיכול ללמד על גובה הכנסתו המעודכנת
17 לאחר כלל הניכויים".

18 יוצא איפוא כי בית משפט קמא קבע את הכנסת המשיב והעמידה על סך של 17,270 ₪ על
19 פי הצהרת המשיב בלבד, מבלי שהמשיב הוכיח הכנסה נטענת זו בדרך המקובלת – הצגת ראיות
20 ואסמכתאות אובייקטיביות העומדות לרשותו ובהישג ידו. אין להכביר מילים בחשיבות הערכת
21 הכנסת כל אחד מההורים והערכת יכולתו הכלכלית לשם קביעת גובה מזונות ילדיהם הקטינים
22 ואופן חלוקת נטל תשלומם של אלה.

23
24 60. אי לכך אציע לעמיתי, כי החיוב אותו השית בית משפט קמא על המשיב בגין מזונות
25 לידיו, ימשיך לחול עד למתן החלטה אחרת על ידי בית משפט קמא, זאת כאמור לאחר שיקבל
26 לידיו את מלוא הנתונים הדרושים ביחס להכנסות הצדדים ויכולותיהם הכלכליות, בין היתר
27 במסגרת חוות הדעת מטעם המומחים, כאשר רואה החשבון יתבקש להציג נתונים אלה במסגרת
28 חוות הדעת.

29
30 **סוף דבר**

31 61. לסיכום, אציע לעמיתי להורות כדלקמן:

32

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 י' ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

- 1 א. לקבל את ערעור המערערת בנוגע לתחולת ההסכם משנת 1997 ולהגבילה
- 2 לתקופה עד לנישואי הצדדים, כאשר ממועד זה ואילך יחולו עליהם הוראות חוק יחסי
- 3 ממון ומשטר איזון המשאבים, בכל הנוגע לזכויות מכל מין וסוג שהוא שצברו הצדדים
- 4 ממועד הנישואין ואילך.
- 5
- 6 ב. לדחות את ערעורה של המערערת על קביעות בית משפט קמא אשר דחה את
- 7 תביעתה להכיר בקיומו של שיתוף ספציפי בנכסי מקרקעין שנרכשו ונרשמו על שם
- 8 המשיב עובר לנישואיהם.
- 9
- 10 ג. לדחות את ערעור המערערת בנוגע לגובה הפיצוי שנפסק לטובתה בגין ביטול
- 11 הרישיון ובסך של 180,000 ש"ח.
- 12
- 13 ד. להשיב את התיק לדיון בפני בית משפט קמא לשם מינוי מומחים כמפורט
- 14 בסעיפים 55 ו-60 לעיל.
- 15
- 16 ה. על בית משפט קמא לבחון מחדש ובעקבות חוות הדעת של המומחים, מהו שיעור
- 17 המזונות שיש לפסוק לטובת ילדיהם הקטינים של הצדדים, כאשר עד למתן החלטה
- 18 אחרת על ידי בית משפט קמא המזונות ישולמו בהתאם לפסק הדין.
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25 ו. לחייב את המשיב בהוצאות המערערת ובסכום כולל של 15,000 ₪.
- 26

סארי ג'יוסי, שופט [אב"ד]

27

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 י' ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

1
2
3

השופט חננאל שרעבי

חננאל שרעבי, שופט

4
5
6
7
8

השופטת שושנה שטמר

שושנה שטמר, שופטת
עמיתה

9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

הוחלט כמפורט בסעיף 61 לחוות דעתו של השופט ס. גיוסי.

ככל שהופקד עירבון, המזכירות מתבקשת להשיבו לידי ב"כ המערערת, עבור המערערת.

ניתן היום, ל' ניסן תשע"ט, 05 מאי 2019, בהעדר הצדדים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 40275-10-17 י' ואח' נ' י'

תיק חיצוני:

שושנה שטמר, שופטת עמיתה

חננאל שרעבי, שופט

סארי גיוסי, שופט [אב"ד]

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12

ניתן היום, ל' ניסן תשע"ט, 05 מאי 2019, בהעדר הצדדים.